

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1316/2015
04.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић, Марине Говедарица, Слађане Накић-Момировић и Миломира Николића, чланова већа, у правној ствари предлагача Т.Ш. из О., чији је пуномоћник Б.И., адвокат из Б., против противника предлагача Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, Градске општине Палилула из Београда, коју заступа Државно правобранилаштво Општине Палилула и крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда, одлучујући о ревизијама противника предлагача Градске општине Палилула и крајњег корисника, изјављеним против решења Вишег суда у Београду Гж 8152/14 од 11.12.2014. године, у седници одржаној 04.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача Градске општине Палилула изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 8152/14 од 11.12.2014. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 8152/14 од 11.12.2014. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду З Р1 556/13 од 05.06.2014. године, ставом првим изреке, одређена је накнада за потпуно експроприсане кат. парцеле ближе описане у том делу изреке претходног власника Т.Ш. пренете у јавну својину Града Београда за потребе Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП и обавезан крајњи корисник Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП да предлагачу Ш.Т. исплати 19.068.128,00 динара са законском затезном каматом на наведени износ почев од 05.06.2014. године као дана доношења овог решења до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда да предлагачу исплати на име трошкова поступка 88.500,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев ГО Палилула за накнаду трошкова.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 8152/14 од 11.12.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда и противника предлагача Градске општине Палилула и потврђено првостепено решење.

Против другостепеног решења противник предлагача Градска општина Палилула је изјавила ревизију против одлуке о трошковима поступка позивајући се на члан 404. ЗПП, а крајњи корисник Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизијама, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија противника предлагача недозвољена, а да је ревизија крајњег корисника неоснована.

Поступак ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност започет је 08.07.2013. године. Вредност предмета спора је 19.068.128,00 динара (164.851,37 евра).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије противника предлагача Градске општине Палилула на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11) измењеног чланом 14. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 55/2014, ступио на снагу 31.05.2014. године), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП) јер се ревизијом напада одлука о трошковима поступка што представља чињенично питање сваког конкретног спора.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 55/14), прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састав суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Ставом 2. истог члана, прописано је да камате, уговорна казна и остала споредна тражења као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Како се ревизијом побија одлука о трошковима поступка која не чини главни захтев то је ревизија противника предлагача Градске општине Палилула недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Ревизија крајњег корисника није основана.

Према утврђеном чињеничном стању, катастарске парцеле које су предмет спора су изузете из поседа предлагача Ш.Т. за потребе крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП. Накнада није исплаћена предлагачу. У поступку одређивања накнаде, прибављен је извештај Пореске управе али је и извршено вештачење према коме је износ вредности катастарских парцела које су одузете виши од износа који је проценила пореска управа. Одлучујући о висини накнаде за експроприсану непокретност, нижестепени судови су применили члан 41. став 2. Закона о експропријацији, члан 132. Закон о ванпарничном поступку и члан 136. став 2. Закона о

ванпарничном поступку при чему су имали и став Уставног суда да накнада коју је проценила Пореска управа представља најнижи износ накнаде за експроприсану непокретност коју може одредити суд, те да у ванпарничном поступку одређивања ове накнаде суд, поред процене коју је дала Пореска управа може да изведе и друге доказе које учесници предлажу и да одреди вештачење уколико процени да су од значаја за одређивање висине накнаде.

У овом случају, супротно ревизијским наводима, нижестепени судови су своје одлуке засновали на налазу и мишљењу вештака, а не извештају Пореске управе и за такве одлуке су дали јасне и оправдане разлоге, које у свему прихвата и ревизијски суд. Наиме, предлагач се најпре обратио Пореској управи, а затим и Комисији Пореске управе која је и предложила вештачење. С обзиром да је управо Пореска управа као порески орган упутила на вештачење, правилно су нижестепени судови одредили висину накнаде за експроприсану непокретност на основу налаза и мишљења вештака.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**